

I bistra tider behövs läkare som chefer

– Även om lagförslaget om verksamhetschef antas behöver det inte innebära någon förändring. Jag tror vi kan utgå från att bra chefsöverläkare får sitta kvar som chefer. I ekonomiskt bistra tider behövs det läkare som chefer.

Det sade Överläkarföreningens nye ordförande Bernhard Grewin vid ÖFs fullmäktigemöte i Stockholm i mitten av april.

På senvintern lade regeringen fram sitt förslag till att byta ut chefsöverläkaren mot en verksamhetschef. Enligt planerna skall riksdagen fatta beslut i frågan i början av juni. Ann Rundcrantz, Östergötland, menade att förslaget att införa en verksamhetschef som inte kan bestämma över medicinska åtgärder är obegripligt, eftersom det är diagnostik, vård och behandling som kostar pengar.

– Det finns inga logiska skäl till förslaget, bara en politisk förklaring, sade Läkarförbundets ordförande Robert Leth. Han påpekade att förslaget först antagits av en socialdemokratisk partikongress och sedan fanns det med i deras valmanifest i höstas. Eftersom socialdemokraterna vann valet i höstas är det bara naturligt att beställningen från kongressen nu är levererad.

Under ÖFs fullmäktigemöte diskuterades också den senaste avtalsrörelsen. Kritik mot avtalet och hur det kom till framfördes framför allt från Jönköping genom Johan Fischer:

– Vi ville ha en avtalskonferens för att diskutera arbetsgivarnas bud, men vi förvägrades det, sade Johan Fischer. Jag är övertygad om att det fanns tid till att diskutera förslagen. Det är bättre att dela dåliga beslut i större församlingar.

Bengt Ehrenberg, ÖFs förste vice ordförande, samt ledamot i både centralstyrelsen och förhandlingsdelegationen, påpekade att även om det hade funnits tid för att kalla in en avtalskonferens så finns den konstruktionen inte i Läkarförbundet.

Centralstyrelsen har tillsatt en arbetsgrupp som håller på med en utvärdering av den senaste avtalsrörelsen. Gruppen kommer dock inte att hinna slutföra sitt arbete till förbundets fullmäktigemöte i slutet av maj.

Namnbyte diskuteras

I två motioner till fullmäktigemötet togs åter frågan om namnbyte på Överläkarföreningen upp. Frågan diskuterades med inlägg både för och emot ett namnbyte. Beslutet blev att styrelsen till nästa års fullmäktigemöte ska bereda frågan om ett eventuellt namnbyte.

Jönköpings lokalavdelning av Överläkarföreningen yrkade i en motion att ÖFs interna demokrati ska ses över, att ÖF ska driva kravet om obligatoriska avtalsfullmäktige i Läkarförbundet samt att ÖF ska initiera en organisa-

ÖFs nya styrelse består av fr v Per Erik Lundgren, Margareta Martinsson, nye ordföranden Bernhard Grewin, Christina Spjut, Bengt Ehrenberg, Gunnar Sandberg, Ulf Samuelsson och Ulla Feuk. På bilden saknas Karin Henriksson-Larsén.

tionsförändring så att Läkarförbundets lokalföreningar får ökat inflytande i förbundet.

Motionären menade att det lokalt inte finns några problem mellan förbundets olika delföreningar, utan att det är centralt som problemen finns.

– Talet om polarisering centralt i förbundet är kraftigt överdrivet, sade Gunnilla Gunnarsson, avgående styrelseledamot samt Läkarförbundets förste vice ordförande.

Styrelsen hänvisade bl a till att det så sent som vid årsskiftet 1992/1993 gjordes en organisationsförändring i förbundet då lokalföreningarnas inflytande stärktes. Styrelsen ansåg också att det inte finns bärande skäl att initiera ytterligare en organisationsförändring i förbundet. Fullmäktigemötet beslutade enligt styrelsens förslag att avslå motionen.

Specialistenkät klar

ÖFs avgående ordförande Inge Hesselis berörde i sitt inledningsanförande den specialistenkät vars preliminära resultat redovisades under fullmäktigemötet. ÖF består av 69 procent män och 31 procent kvinnor och medelåldern är 47 år. 32 procent av medlemmarna är disputerade och 27 är dubbelspecialister.

– Det är viktigt att ÖF företräder alla så att medlemmarna inte börjar rösta med fötterna. Många frågor är knutna mer till yrkestillhörigheten än till den geografiska orten, menade Inge Hesselius.

Av ÖFs medlemmar har 77 procent fast anställning, 16 procent har tidsbegränsad anställning och 7 procent vikariat. 74 procent av medlemmarna arbetar inom sjukvården, medan övriga fördelar sig på forskning, undervisning och administration. 64 procent av medlemmarna har medicinskt ledningsansvar och 49 procent administrativt ledningsansvar. Hela 70 procent har i enkäten förklarat sig beredda att ta på sig medicinskt och administrativt ledningsansvar och 21 procent är beredda att ta på sig medicinskt ledningsansvar.

Bara 22 procent uppger att de hinner med sitt arbete under arbetstid medan 43 procent uppger att de inte hinner det. 23 procent kan på ett tillfredsställande sätt styra och planera sitt arbete medan 53 procent kan göra det delvis. 33 procent av dem som besvarade enkäten har allvarligt övervägt att övergå till annan verksamhet.

Kristina Johnson